

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

2010/2099(INI)

30.9.2010

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej

w sprawie poprawy zarządzania gospodarką i ram stabilności Unii Europejskiej, w szczególności w strefie euro (2010/2099(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: David Casa

(Inicjatywa – art. 42 Regulaminu)

PA_NonLeg_art42

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Gospodarczej i Monetarnej, jako do komisji przedmiotowo właściwej:

- I. o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:
- uwzględniając art. 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wniosek Komisji z dnia 27 kwietnia 2010 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych polityki zatrudnienia państw członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga (COM(2010) 193), a także swoją rezolucję z dnia 8 września 2010 r.¹ w sprawie tego wniosku,
- A. mając na uwadze, że niezwykle istotne stało się zacieśnienie koordynacji polityki gospodarczej i wzmocnienie zarządzania gospodarką, aby stymulować trwały wzrost gospodarczy sprzyjający tworzeniu nowych miejsc pracy i zapewnianiu spójności społecznej w Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze, że polityka zatrudnienia odgrywa kluczową rolę w pobudzaniu wzrostu gospodarczego i konkurencyjności europejskiej społecznej gospodarki rynkowej, zapobiegając zaburzeniom makroekonomicznym i zapewniając integrację społeczną i redystrybucję dochodów,
- C. mając na uwadze, że europejski model społeczny jest atutem wobec ogólnoświatowej konkurencji, który osłabiają różnice w poziomie konkurencyjności gospodarczej państw członkowskich,
- D. mając na uwadze, że konsolidacja budżetowa może mieć niekorzystny wpływ na usługi publiczne i na ochronę socjalną,

II. o uwzględnienie w załączniku do projektu rezolucji następujących zaleceń:

W sprawie ustanowienia ram wielostronnego nadzoru

1. Ustanowienie solidnych i przejrzystych ram nadzoru gospodarczego obejmujących dwa filary – politykę gospodarczą i politykę zatrudnienia – na podstawie art. 121 i 148 TFUE. W filarze polityki zatrudnienia jako elemencie zmienionej i udoskonalonej europejskiej strategii zatrudnienia ramy takie powinny pozwalać na ocenę stosowności polityki zatrudnienia w świetle jej wytycznych, by umożliwić sformułowanie autentycznych wskazówek z uwzględnieniem wymiaru europejskiego i efektów ubocznych, a następnie wykorzystanie ich w tworzeniu polityki krajowej. Ponadto należy opracować na czas zalecenia zapobiegawcze wychodzące naprzeciw głównym słabościom i wyzwaniom, przed jakimi stoi polityka zatrudnienia i rynki pracy państw

---

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0309.

członkowskich.

2. Zawarcie w tabeli wyników celów dotyczących zatrudnienia, szczególnie poziomu zatrudnienia wśród młodych ludzi, oraz ograniczenia ubóstwa, gdyż uwzględnienie tylko stanu zatrudnienia nie pozwala na osiągnięcie tych celów. Nadzór nad sposobem dążenia do tych celów.
3. Zapewnienie lepszej koordynacji między krajowymi programami spójności, strategią Europa 2020 i wytycznymi polityki zatrudnienia państw członkowskich oraz krajowymi programami reform.
4. Wzmocnienie roli Komitetu ds. zatrudnienia, o którym mowa w art. 150 TFUE, zwłaszcza w kwestiach dotyczących pracy transgranicznej, oraz wzmocnienie roli Komitetu ds. ochrony socjalnej o którym mowa w art. 160 TFUE.
5. Jednoczesne i zintegrowane określenie celów i realizacji programów strategii Europa 2020 i paktu stabilności i wzrostu, aby cele dotyczące zatrudnienia i integracji społecznej, konkurencyjności i wzrostu były wdrażane przede wszystkim z funduszy przewidzianych na realizację średniookresowego celu budżetowego (MTO), prowadząc do średnio- i długookresowej zrównoważonej konsolidacji finansowej.
6. Przy dokonywaniu wszelkich ocen budżetowych należy wyraźnie uwzględnić reformy strukturalne przeprowadzane w państwach członkowskich, w szczególności reformy systemu emerytalnego, opieki zdrowotnej i ochrony socjalnej, mające wychodzić naprzeciw problemom demograficznym i problemom dotyczącym świadczenia pomocy, kształcenia i badań naukowych, przywiązując taką samą wagę do długofalowego zrównoważenia systemu i dostatecznego zakresu środków. Należy również ocenić wpływ tych reform na zatrudnienie i sytuację społeczną, zwłaszcza na grupy społeczne podatne na zagrożenia, tak aby żaden przepis nie mógł zostać wprowadzony bez uprzedniej oceny jego skutków dla zatrudnienia i ochrony socjalnej w państwach członkowskich.
7. Uruchomienie horyzontalnej klauzuli socjalnej z traktatu lizbońskiego z uwzględnieniem praw i celów socjalnych przy określaniu nowych strategii politycznych UE.
8. Zapewnienie wszystkim zainteresowanym stronom, takim jak parlamenty krajowe, organy lokalne lub regionalne, Parlament Europejski, partnerzy społeczni i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, rzeczywistego udziału w zorganizowanym dialogu społecznym w odpowiednim czasie, w ramach europejskiego okresu oceny.
9. Ustanowienie systemu makroekonomicznego dialogu społecznego powiązanego z europejskim okresem oceny, szczególnie w strefie euro, w którym uczestniczyliby przedstawiciele związków zawodowych, przedsiębiorstw, Europejskiego Banku Centralnego, Parlamentu Europejskiego, Komisji i Rady.
10. Zadbanie o to, by Parlament Europejski w stosowny sposób został zaangażowany w cykl nadzoru polityki gospodarczej i polityki zatrudnienia oraz w ocenę społecznego

wpływu tych dziedzin polityki. W tym kontekście harmonogram i proces przyjmowania zintegrowanych wytycznych, zwłaszcza wytycznych polityki zatrudnienia, powinien dawać Parlamentowi Europejskiemu czas niezbędny do wypełnienia jego roli doradczej zgodnie z art. 148 ust. 2 TFUE.

11. Wprowadzenie solidnych i przejrzystych ram nadzoru i oceny wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia, określonych na podstawie najważniejszych celów UE, które należy uzupełnić odpowiednimi celami cząstkowymi, wskaźnikami i tabelami wyników, przy uwzględnieniu specyfiki wynikającej dla poszczególnych państw członkowskich ze zróżnicowania sytuacji wyjściowej w każdym z nich.
12. Wprowadzenie solidnych i przejrzystych ram nadzoru i oceny polityki rozwojowej państw członkowskich z punktu widzenia pobudzania konkurencyjności i tworzenia nowych, trwałych miejsc pracy dobrej jakości.
13. Umieszczenie w tabeli wyników krajowej polityki zatrudnienia oraz celu zwalczania ubóstwa, które zostaną poddane ocenie ze strony wyspecjalizowanych organów Rady ds. zatrudnienia, Polityki Społecznej, Ochrony Zdrowia i Ochrony Konsumenta (EPSCO), zwłaszcza ze strony komitetu zatrudnienia i komitetu ochrony socjalnej,
14. Zwrócenie się do jednostek Rady EPSCO i ECOFIN oraz ich odnośnych grup roboczych o zacieśnienie współpracy, szczególnie poprzez organizowanie dwa razy w roku wspólnych posiedzeń, celem zapewnienia rzeczywistego powiązania odpowiednich dziedzin polityki.
15. Uzupełnienie tabeli wyników alternatywnymi wskaźnikami pozwalającymi na opisanie wzrostu i ocenienie, czy realizuje on cele wyznaczone w strategii Europa 2020.
16. Stworzenie grupy wysokiego szczebla, której będzie przewodniczyć Komisja i której zadaniem będzie opracowanie strategicznego i pragmatycznego podejścia mającego na celu ujednoczenie przepisów dotyczących zwalczania nadużyć w systemie opieki socjalnej, tzn. celowych zachowań mających na celu otrzymanie nienależnych korzyści z zamiarem omięcia egzekwowania prawa.

W sprawie wzmocnienia zasad paktu stabilności i wzrostu

17. Wdrożenie systemu zachęt oraz systemu sankcji, który nie zagraża demokratycznemu uczestnictwu wszystkich państw członkowskich w podejmowaniu decyzji, jednocześnie dogłębnie rozważając społeczne konsekwencje takiego systemu. Wykorzystanie budżetu UE jako dodatkowej dźwigni w celu zapewnienia zgodności z kluczowymi warunkami makroekonomicznymi; taki system nie powinien jednak obejmować pozycji budżetowych przeznaczonych na poprawę kwalifikacji oraz zatrudnienia i warunków socjalnych pracowników, zwłaszcza Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, a także programów edukacyjnych i programów wymian, takich jak Erasmus i Leonardo. Ponadto system powinien wprowadzać jasne rozróżnienie na fundusze przeznaczane dla budżetów krajowych i fundusze kierowane do pojedynczych pracowników i obywateli.

W sprawie regulacji rynku finansowego

18. Zachęcanie do podejmowania środków wspierających prawidłową politykę długoterminowych inwestycji i wynagrodzeń, które koncentrują się na długoterminowym zrównoważonym wzroście, a nie na krótkoterminowym zysku, oraz przyczyniają się do tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, a także zapobieganie w sektorze finansowym, zwłaszcza w bankach i niektórych spółkach giełdowych, praktykom prowadzącym do niewspółmiernie wysokiego wynagradzania, opartym na dążeniu do zysków krótkoterminowych poprzez tworzenie modeli biznesowych wysokiego ryzyka ze szkodą dla pracowników i oszczędzających oraz dla stabilności finansowej europejskich rynków. Takie inicjatywy należy wprowadzać w całym sektorze finansowym.
19. Wzmocnienie instrumentów prawnych pozwalających na rozwój dialogu społecznego w przedsiębiorstwach, szczególnie z przedstawicielami pracowników, aby otrzymywali oni pełne informacje, także w kwestiach finansowych, oraz aby podejmowane decyzje były uzgadniane.

Poprawa wiarygodności danych statystycznych UE

20. Zapewnienie dostępności na poziomie Unii i poprawa terminowości statystyki dotyczącej stanu zatrudnienia i sytuacji społecznej oraz danych dotyczących proponowanych ram zarządzania.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	30.9.2010
Wynik głosowania końcowego	+ : 35 - : 6 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pervenche Berès, Milan Cabrnoch, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Vincenzo Iovine, Danuta Jazłowiecka, Ádám Kósa, Jean Lambert, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Traian Ungureanu
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Edite Estrela, Kinga Göncz, Richard Howitt, Gesine Meissner, Csaba Sógor, Emilie Turunen, Gabriele Zimmer